

7 SKYRIUS

Transformacija prasideda rojuje

Vaikai lengvai patiki ne?tik?tinais dalykais; ne?tik?tinais dalykais taip pat lengvai patiki genijai ir bepro?iai. Tik mes, tik j?s ir aš, kurie turime dideles smegenis ir mažas širdis, vis abejojame, vis svarstome ir netikime.

– Steven Pressfield

– Oho! – š?ktel?jo verslinink? ir nusišypsojo. Šypsena išdav?, kad ji ir nustebusi, ir sužav?ta. – Juk buvome j?s? seminare. Taip! Scenoje j?s atrod?te ?sp?dingai, – verslinink? atgavo savitvard? ir paband? elgtis kaip pasaulin?s klas?s vadov?. – Vadovavau technologij? kompanijai, – t?s? ji. – Mus netgi vadino verslo žinovais, m?s? verslas pl?t?si tokiu grei?iu, koku skraido raketos. Viskas buvo tiesiog fenomenalu, ta?iau visai neseniai. . – verslinink?s balsas ?m? l?žin?ti, ji atitrauk? akis nuo Auksaburnio, pažvelg? ? dailinink? ir dešini?ja ranka ?m? žaisti su kitos rankos apyranke. Raukšlel?s jos veide tapo gilesn?s, jos veido išraiška liudijo, kad ji pavargusi ir pažeidžiama.

– Tad kas gi atsitiko tavo verslui? – paklaus? Auksaburnis.

– Keli žmon?s, kurie buvo investav? ? mano kompanij?, staiga nusprend?, kad mano akcij? dalis per didel?. Jie buvo nepaprastai god?s ir panoro tur?ti daugiau. Šie žmon?s prad?jo manipuluoti mano vadybinink? komanda, nuteik? prieš mane pagrindinius kompanijos asmenis ir dabar jie visi bando mane išmesti ? gatv?. Kompanija yra visas mano gyvenimas, – verslinink? ?m? dusti.

Prie pat sm?l?to vandenyno kranto priplauk? b?rys margaspalvi? tropini? žuv?.

– Nor?jau pasitraukti iš gyvenimo, – prisipažino verslinink?. – Bet at?jau ? j?s? seminar? ir mano planai pasikeit?. J?s? auksin?s mintys suteik? man vilties, j?s? žodžiai gr?žino man stipryb?. Net nežinau, kaip tiksliai pasakyti, bet j?s paskatinote mane patik?ti savimi ir savo ateitimi. D?koju jums už tai, – verslinink? apkabino Auksaburn? ir prid?r?: – J?s? d?ka prad?jau kelion? ? nauj? gyvenim?.

– Tau irgi d?koju už tokius gražius žodžius, – atsak? Auksaburnis. – Bet tiesa tokia, kad ši? kelion? keliauju ne aš. Keliauji tu. Prad?jai keisti gyvenim? vadovaudamasi mano metodais ir ?žvalgomis. Žinai, daugyb? žmoni? tik kalba. Jie kalba apie savo ambicijas, kalba apie troškimus, kuriuos trokšta ?gyvendinti. Aš nieko nesmerkiu, tik sakau, kaip yra: *dauguma žmoni? vis? gyvenim? lieka tokie patys*. Jie tiesiog bijo šiandien? pasielgti kitaip, kaip kad elg?si vakar. Jie patenkinti paprastu gyvenimu, jie susitaik? su gyvenimo pan?iais, jie priešinasi galimyb?ms augti ir tobul?ti, jie nenori kilti ? virš?. Tiek daug nuostabi? siel? išsigandusios ir bijo leistis ? atvir? galimybi? vandenyn?, žmon?s bijo tapti autentiški, jiems tr?ksta dr?sos. Bet tau užteko ryžto ir išminties pasielgti taip, kaip aš kalb?jau per seminar?. Priklausai tai nedidelei mažumai žmoni?, kurie yra pasireng? padaryti visk?, kad tapt? geresniais lyderiais ir produktyvesniais verslininkais. Žengei ger? žingsn?. Žinau, kad transformacija n?ra paprastas žaidimas. Ta?iau vikšro gyvenimas vien? dien? turi baigtis. Vien? dien? vikšras turi tapti drugeliu. Blogasis j?s? „aš“ turi numirti, kad gal?t? suspind?ti gerasis „aš“. Tu buvai labai nuovoki ir nelaukei, kol susiklostys idealios s?lygos pakeisti gyvenim? – tu pasinaudojai galimybe, kuri? gavai per mano seminar?. Paprastas startas pad?jo tau atskleisti dideles vidines j?gas. Žmon?s tada tampa herojais. Sustipr?ja j? valia ir pasitik?jimas savimi, jie ima skinti vien? netik?t? pergal? po kitos. Pamatysi, praeis metai ir tu b?si

kur kas laimingesn?, negu esi dabar.

– A?i?, – tar? verslinink?.

– Žmon?s dažnai sako, kad jie d?l sveikatos nor?t? rytais b?gioti kros?, bet pirmiau tur?t? numesti šiek tiek svorio. Tik pagalvok! Jiems atrodo, kad iš pradži? reik?t? atsikratyti keli? kilogram? ir tik tada bus galima užsiimti b?gimu! Kas b?t?, jei rašytojas laukt? ?kv?pimo, kad gal?t? parašyti knyg?? Kas b?t?, jei vadybininkas laukt? paaukštinimo, kad gal?t? tapti savo verslo srities lyderiu? Gyvenimo srov? atlygina už pozityvius veiksmus, kita vertus, kurie delsia ir abejoja, sulaukia bausm?s, – Auksaburnis kiek patyl?jo ir t?s?: – Šiaip ar taip, man malonu, kad daviau tau post?m? kilti ? virš?. Tau dabar nelengva, bet jaudinantis nuotykis tik prasid?jo. Tur?k galvoje, kad viskas, kas blogai ego, yra nuostabu sielai. Ko ego bijo, sielai yra tikra dovana.

– Mes man?me, kad j?s ant scenos numir?te, – labai atvirai prisipažino verslinink?. – A?i? Dievui, jums viskas gerai! Beje, man labai patiko, koks j?s kuklus.

– Manau, žmogaus kuklumas yra jo didyb?. Tikri lyderiai, vykdydami savo misij? ir pad?dami žmon?ms, jau?iasi visiškai užtikrinti, jie pasitiki savimi, j? aukšta savigarba, jie nereklamuoja savo s?km?s ir nebando atrodyti geresni, nei iš tikr?j? yra. Žinai, yra didelis skirtumas tarp tikros galios ir netikros, – Auksaburnis dabar buvo panašus ? tikr? guru; b?tent toks ?vaizdis išgarsino j? visame pasaulyje. – M?s? visuomen?s kult?ra ver?ia mus siekti titul?, mums reikia visoki? brangi? nieku?i?, mes trokštame aplodisment? ir pripažinimo, perkame brangius namus ir kaupiame pinigus. Visa tai gerai, bet tik tuo atveju, jei su šiais dalykais nepradedate sieti savo žmogiškosios vert?s. M?gaukit?s materialiais dalykais, bet prie j? neprisiriškite. Tegu jie neb?na j?s? tapatyb?s pagrindas. Tai tik išorin?s formos, bet visuomen? yra mus užprogramavusi tik?ti, kad b?tent šios formos byloja apie m?s? s?km? ir gali?. Bet kai kokios nors iš ši? form? netenkame, dingsta ir m?s? galia. Pasirodo, kad visa tai buvo tik iliuzija...

– Prašau kalb?ti toliau, – tar? verslinink?, kuri gaud? kiekvien? Auksaburnio žod?.

– Tikra galia niekada nekyla iš išor?s, – t?s? šis. – Žmon?s, kurie turi sukaup? daug pinig?, dažnai neb?na iš tikr?j? turtingi, – Auksaburnis nusispyr? ryškiai geltonas pliažo šlepetes ir tvarkingai pad?jo jas ant sm?lio. – Tikra galia, kuria pasižymi visi daug pasiek? žmon?s, nesusijusi su išoriniais, materialiais dalykais nei su titulais. Pasaulis dabar apsivert?s aukštyn kojomis. Tikroji j?s? galia išryšk?ja tada, kai pažadinate ir realizuojate savo vidinius žmogiškuosius talentus. Iš tikr?j? turtingi tampate tada, kai gyvenate dr?siai ir s?žiningai, kai laikot?s disciplinos ir kai skleidžiate atjaut?. Žinoma, turite gyventi savo autentišk? gyvenim?, o ne akelai sekti paskui mini?, kaip kad dabar daro daugyb? žmoni?. Jie veikia panaš?s ? avis, o ne ? savo gyvenimo k?r?jus. Bet aš jums turiu ger? žini? – j?s galite ?gyti gali?, apie kuri? aš kalbu. J? gali ?gyti kiekvienas iš j?s?. Dabar esate j? pamirš? ir jos netek?, nes gyvenimas jus žeid? ir skaudino. Esate nusivyl? ir sutrik?. Kaupiate daiktus ir pinigus. Bet aš jums pasakysiu, kad visi didieji mokytojai daikt? tur?jo labai mažai. Pavyzdžiui, kai mir? Mahatma Gandhis, pasirod?, kad vis? jo nuosavyb? sudar? apie dešimt daikt?, tarp kuri? buvo sandalai, akiniai, laikrodis ir duben?lis, iš kurio jis valg?. Panaši buvo ir Motinos Teres?s nuosavyb?. Gars?jusi nepapratai dosnia širdimi, kuri paveik? milijonus žmoni?, žemiško turto ji beveik netur?jo. Kai keliaudavo, vis? turt? ji veždavo su savimi ir jis tilpdavo ? balt? medžiagin? krepš?.

– Kod?l didieji žmonijos herojai tur?jo tiek mažai materialaus turto? – paklaus? ant pakrant?s sm?lio išsities?s dailininkas.

– Jie pasiek? tok? asmenin?s brandos lyg?, kad suprato, jog n?ra prasm?s vaikytis dalyk?, kurie kelion?s pabaigoje netur?s jokios prasm?s. J? charakteris taip nugludintas, kad jie nejau?ia daugumai b?dingo poreikio užpildyti vidin? tuštum? ?vairiomis tuš?iomis pramogomis ir daiktais. Jie nebando b?gti nuo gyvenimo. Kuo mažiau juos traukia materialus turtas, tuo didesn? alk? jie jau?ia dvasin?ms vertyb?ms, tuo didingesnes vizijas jie kuria, tuo didesnis j? vidinis genijus, tuo aukštesnis moralinis gyvenimo modelis. Jie intuityviai jau?ia, kad meistriškumas, bebaimiškumas ir ?kv?pimas kyla iš vidaus – išor?je ši? dalyk? n?ra. Kai žmogus pažadina savo vidin? gali?,

išoriniai tikr?j? vertybi? pakaitalai visiškai nublanksta. Šie istorijos sunkiasvoriai, atskleid? savo tikr?j? prigimt?, žino, kad vienas svarbiausi? gyvenimo tiksl? yra padaryti ind?l? ? bendr? vis? m?s? gerov?. Ind?lis. Bendra vis? m?s? nauda. Pagalba. Per savo seminarus aš vis kartoju, kad vadovauti žmon?ms – tai jiems tarnauti. Sufij? poetas ir mistikas R?mi ši? nuostat? išsak? kur kas ?sp?dingiau, negu t? darau aš. Poetas pasak?: „Neb?kite lašai, tapkite vandenynu!“

– D?koju jums, kad dalijat?s su mumis savo išmintimi, – nuoširdžiai tar? verslinink? ir atsis?do ant sm?lio šalia dailininko. Jos ranka atsid?r? visai šalia jo rankos.

– Malonu matyti, kad jums dabar viskas gerai, – pasak? Auksaburniui dailininkas, m?gaudamasis lyg katinas šiltais saul?s spinduliais. – Vis d?lto kas jums tada atsitiko?

– Išsekimas, – prisipažino Auksaburnis. – Per daug miest?, per daug skrydži?, per daug bendravimo su žiniasklaida, per daug prezentacij?... Užsibr?žiau tiksl? pad?ti žmon?ms tapti geresniais lyderiais ir savo gyvenimo herojais, pervargau vykdydamas ši? misij?, – Auksaburnis nusi?m? elegantiškus saul?s akinius ir išties? abi rankas ? du naujus savo mokinius. – Man labai malonu ?ia jus abu matyti.

– Mums irgi miela, – atsak? dailininkas. – J?s? seminarai man pad?jo išgyventi sunkius laikus.

Dailininkas pak?l? akis ? vandenyn? ir nelabai toli nuo kranto pamat? katamaran?, piln? šventiška apsirengusi? turist?. Prie pat kranto priplauk? dar vienas margaspalvi? tropini? žuv? b?rys. Auksaburnis žvilgtel?jo ? šias vandenyno gyventojas ir pla?iai nusišypsojo.

– Turb?t jums ?domu, kod?l aš apskritai esu ?ia? – paklaus? jis.

– Žinoma, – atsak? verslinink?, tada nuspyr? batelius ir ?kišo abi p?das ? sm?l?.

– Tapau pono Railio patar?ju, kai jam buvo tik trisdešimt treji metai. Visi geriausi sportininkai turi asmeninius trenerius, tokie treneriai reikalingi ir aukš?iausios klas?s verslininkams. Vien savo j?gomis ? aukštas virš?nes nepakilsite. Tai buvo pono Railio verslo pradžia. Ir jis iš karto suprato, kad kuo daugiau žinos, tuo daugiau pasieks. Geriausi verslo sferos žaid?jai, kad augt?, mokosi kiekvien? dien?. Žinios yra tarsi skiepai, kurie padeda išvengti nes?kmi?. Kai tampate geresni, pasikei?ia visos j?s? gyvenimo sritys. Atradau štai toki? formul?: jeigu norite padvigubinti savo pajamas ir ?tak?, turite patrigubinti investicijas ? dvi gyvenimo sritis – ? asmenin? meistriškum? ir profesinius geb?jimus.

– Man tai patinka, – atsak? dailininkas ir pasikas? pilv?.

– Ponas Railis anksti suprato, kad nor?damas aukš?iausios klas?s pasiekim? jis turi užsitikrinti aukš?iausios klas?s param?. Mes susidraugavome. Daug met? esame fantastiški draugai. Praleidome drauge daugyb? džiugi? valand?. Pietaujame šiame nuostabiame papl?dimyje, valgome palmi? šerdži? salotas ir keptas krevetes, geriamo puikius pranc?ziškus vynus.

Auksaburnis išk?l? rankas ? virš? ir pažvelg? ? tolumoje boluojan?ius kalnus. Kelias minutes patyl?j?s, jis t?s?:

– Patyr?me ir labai li?dn? akimirk?. Iš karto po penkiasdešimtojo gimtadienio mano draugas susirgo v?žiu. Tuo metu jis jau tur?jo visk?, ko gali trokšti žmogus. Bet netek?s sveikatos jis suprato, kad neturi nieko. Tas ?vykis j? visiškai pakeit?. Gera sveikata – tai kar?na ant žmogaus galvos, bet j? sugeba ?žvelgti tik tie, kurie jos yra netek?. Sakoma, kad kol esame jauni, aukojame sveikat?, idant taptume turtingi, o kai sulaukiame brandaus amžiaus ir ?gauname išminties, jau b?name pasiruoš? atiduoti savo turt? bent už vien? dien? geros sveikatos. Menkas malonumas b?ti turtingiausiu numir?liu kapin?se. – Katamaranas su triukšmingais turistais priplauk? ar?iau ir Auksaburnis juos ?m? tyrin?ti žvilgsniu. – Ta?iau gal? gale jis ?veik? lig?. Taip pat jis ?veikdavo visas kli?tis, kurios keldavo gr?sm? jo svajon?ms. Tai nuostabus žmogus. Myliu j? kaip brol?, – Auksaburnis giliai ?kv?p? ir pakartojo, k? jau buvo sak?s: – Žinote, iš tikr?j? labai malonu ?ia jus abu matyti. Ponas Railis papasakojo apie jus. Žinau, kad jis jau š? t? jums pasak? apie tai, kaip pasiekti ir išsaugoti maksimal? produktyvum? – t? padaryti padeda nepaprastas rytinis ritualas. Jis jums perdav? t? žini?, kuri? kitados gavo iš man?s, savo mokytojo. Tikiuosi, jums patiks ir kita informacija, kuri netrukus bus atskleista. Penktos valandos klubas j?s? gyvenime padarys

revoliucij?, nors galb?t dabar tai jums skamba ne?tikimai.

Auksaburnis v?l užsid?jo saul?s akiniais.

– Ponas Railis papraš? perduoti jums, kad ?ia ?sikurtum?te ir kelias dienas jaustum?t?s kaip savo namuose. Mane j?s matysite nedaug, nes didži?j? laiko dal? aš nardau, buriuoju ir gaudau žuv?. Žvejyba – vienas iš mano m?gstamiausių užsi?mimų. Taigi atvykstu ? Mauricij? ne tik pabendrauti su šiuo nuostabiu žmogumi, kur? j?s netrukus pamatysite; ?ia aš atsigaaunu nuo m?s? pernelyg sud?tingo pasaulio, nuo vis? jo problem?, nuo sergan?ios ekonomikos, nuo nesveikos aplinkos... Tai tik keli dalykai, kurie menkina m?s? k?rybiškum?, sekina energijos atsargas ir trukdo mums b?ti laimingiems. Taip, šioje saloje aš atgaunu j?gas. Be toki? atostog? visiškai išsek?iau. Poilsis n?ra kokia nors prabanga. Poilsis – b?tinyb?, ypa? jei siekiate meistriškumo. Daug met? skelbiau š? princip? savo klausytojams, bet pats j? dažnai pamiršdavau. Ir už tai sumok?jau didel? kain?. Patys mat?te, kas man atsitiko per seminar?. Be to, jau seniai supratau, kad tikras ?kv?pimas ateina tada, kai atsiskiriame nuo minios, kai nutolstame nuo kibernetinio triukšmo ir kai nutraukiame beprasmi? ir tuš?i? tarpusavio bendravim?. Ir dar: žinokite, kad j?s? vidinis genijus nubunda tada, kai j?s džiaugiat?s gyvenimu. Kai b?name atsipalaidav?, pails?j? ir džiug?s, ? galv? ateina pa?ios geriausios id?jos. Mauricijaus sala – šis mažytis taškelis Indijos vandenyne – yra vieta, kur aš iš tikr?j? atgaunu j?gas. ?ia tikras draustinis, ?ia nepaprastai gražu ir visiškai saugu, nuostabi vietin? virtuv? ir nepaprastai nuošird?s žmon?s. Mauricijaus gyventojai mane iš tikr?j? žavi. Jie yra pamil? paprastus gyvenimo malonumus, m?gsta kartu pietauti ir nardyti vandenyno bangose. Beje, vietiniuose prekybos tinkluose parduoda nuostabius viš?iukus, ?ia puikus alus. Žinote, iš ?ia visada išvykstu stipresnis, energingesnis ir labiau susitelk?s. Aš sunkiai dirbu. Nemanykite, kad giriuosi, bet man iš tikr?j? rūpi, kad m?s? visuomen? tapt? geresn?, kad žmon?s neb?t? tokie god?s, kad likt? mažiau neapykantos, pyk?io ir konflikt?. Pavargstu, o ?ia atvyk?s atsigaaunu. Pajuntu ryš? su viskuo, kas svarbu. Gr?žtu ? pasaulio triukšm? ir v?l stengiuosi pad?ti žmon?ms. Vedu seminarus. D?koju, kad at?jote ? vien? iš j?, d?koju, kad pasak?te apie j? ger? žod?. Man tai labai svarbu. Kritikuoti gali kiekvienas. Bet ver?iau skatinkite žmones. Jeigu norite b?ti tikri lyderiai, turite gerbti žmones. Noriu, kad š? princip? suprast? kuo daugiau lyderi?, – Auksaburnis nusibrauk? sm?l? nuo savo šort?. – Ir galiausiai noriu jums pranešti, – t?s? jis, – kad j?s? mokymas prasideda rytoj iš ryto šiame papl?dimyje.

– Puiku, – atsak? verslinink?. – Kelint? valand??

– Penkt?, – pasigirdo atsakymas. – Tapkite savo ryto šeimininkais. Pakyl?kite savo gyvenim? ? nauj? lyg?!